

de Grunde, jeg nys anførte, maatte erklære, at dette efter min Anskuelse ikke var principrigtigt, udtalte jeg mig dog derhen, at det ikke kunde Andet end være Ministeriet kjært, at disse Embedsmænds Stilling blev saa gunstig som mulig. Thinget vedtog imidlertid Gageringsloven, saaledes som den var kommen fra Regjeringen. Da Sagen senere kom til Forhandling i det andet Thing, blev der stillet et lignende Endringsforslag, og det syntes, som om der var Haab om, at det vilde blive antaget; men da Sessionen var langt fremrykket og stundede til Ende, foretrak man at tage Endringsforslaget tilbage, imod at Ministeren afgav det Løfte, at han i Finantsforslaget for det kommende Aar vilde optage et Forslag om, at disse furnumeraire Assessorer skulde erholve et personligt Tillæg af en Størrelse, der svarede til det Alderstillaag, der vilde tilkomme dem, naar deres Tjenestetid regnedes fra den Tid, de havde faaet Ansættelse i Retten som furnumeraire Assessorer. Det er i Henhold til denne Udtalelse i det andet Thing, at jeg har tilladt mig at foreslaae saadanne personlige Tillæg for de nævnte Assessorer, og paa Grund af hvad der saaledes der er yttret, maa jeg meget ønske, at disse Forslag her kunde blive tagne tilfølg.

Hvad det i Udvalgets Endringsforslag under Nr. 8 omhandlede Deputat angaaer, da forholder det sig vel ganske rigtigt, som af det ærede Udvalg yttret, at der ikke er indtraadt nogen Forandring, siden det negtedes bevilget ved Finantsloven for indværende Aar, men der er heller ikke foregaaet nogen Forandring med Hensyn til det Princip, som Ministeriet anseer for det rette med Hensyn til Gageringen for den Klasse Embedsmænd, hvortil Præsten ved Straffeanstalten hører. Ministeriet har nemlig stedse ved Gageringen af Embedsmænd ved offentlige Stiftelser fulgt det Princip, at de erholve Brændedeputater, navnlig naar de have Bolig i de paagældende Stiftelser, og det er ogsaa ganske vist, at, hvis Gagen var bleven foreslaaet saaledes, at der var tillagt Præsten et Brændedeputat. Forslaget om denne Gage kom imidlertid fra det høitærede Thing selv, idet Ministeriet, da

Straffeanstalten ikke havde erholdt sin fulde Befolkning, troede, at der ikke var Anledning til at ansætte en Præst, hvorfor der af Ministeriet kun var foreslaaet et ringe Beløb, en Fjerdedeel af den nuværende Gage, til den, der fungerede som Præst, indtil Straffeanstalten traadte i fuld Virksomhed. Det er af Hensyn til hvad Ministeriet saaledes i Almindelighed anseer for rigtigt med Hensyn til de Embedsmænd, der ere ansatte ved og tillige have Bolig i offentlige Stiftelser, at man har optaget dette Forslag om et Deputat af 4 Favne Brænde til Præsten ved den omhandlede Straffeanstalt.

Hvad angaaer de i Forslaget under Nr. 9 omhandlede 100 Rd., da forholder det sig rigtigt, hvad den ærede Ordfører anførte, at et Beløb af 100 Rd., som hidtil har været afholdt af denne Conto, er gaaet over til Afholdelse umiddelbart af Statskassen, men da 2000 Rd. er en rund Sum, troede Ministeriet, at det kunde have sit Forblivende derved. Der er imidlertid fra Ministeriets Side Intet at erindre imod, at Summen nedsættes til de foreslaaede 1900 Rd.

H. Sager: Jeg skal tillade mig at understøtte det Forslag, der er stillet af den høitærede Justitsminister, og fraraade at gaae ind paa det af de øvrige Medlemmer af Finantsudvalget stillede Forslag med Hensyn til Posterne under B. b., B. c. og B. d. Det forekommer mig, at den Grund, der er anført mod dette Forslag, at der er givet en almindelig Lønningslov, ikke kan være afgjørende i dette Tilfælde, hvor der er Tale om at ordne et Forhold, som er forsvindende, idet ingen furnumeraire Assessorer i Fremtiden ville blive ansatte, og dette Spørgsmaal altsaa ikke mere kan opstaae. Det er derfor ogsaa ganske naturligt, at man, idet man forrige Gang i det andet Thing forkastede et Endringsforslag i denne Retning, har udfødt Afgjørelsen deraf til Finantsloven, og da netop dette Endringsforslag blev forkastet af den Grund, hvilket ikke blev modsagt fra nogen Side, har man derved givet disse Medlemmer af Retterne et grundet Haab om, at Rigsdagen, naar Forslaget atter kom frem under Finantsloven, vilde